
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 10/1(97), 73-74

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

- 1. APLIKANT ADWOKACKI NIE MA OBOWIĄZKU ZAMIESZKIWANIA W WYZNACZONEJ MU SIEDZIBIE, WOBEC CZEGO — W RAZIE ZAMIESZKIWANIA POZA SIEDZIBĄ — NIE MUSI SIĘ ON UBIEGAĆ O ZGODĘ ORGANÓW ADWOKATURY NA ZAMIESZKIWANIE POZA WYZNACZONĄ MU SIEDZIBĄ.**

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 grudnia 1965 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Opolu z dnia 26 listopada 1965 r. o wyjaśnienie, czy aplikant adwokacki obowiązany jest ubiegać się o zezwolenie na zamieszkiwanie poza wyznaczoną mu siedzibą,

postanowiło:

na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 4 ustawy o ustroju adwokatury wyjaśnić, że ustawa ta nie wkłada na aplikanta adwokackiego obowiązku zamieszkiwania w wyznaczonej mu siedzibie, wobec czego — w razie zamieszkiwania poza tą siedzibą — nie musi się on ubiegać o zgodę organów adwokatury na zamieszkiwanie poza wyznaczoną mu siedzibą.

Uzasadnienie

Artykuł 85 obowiązującej obecnie ustawy o ustroju adwokatury nie wkłada na aplikantów adwokackich obowiązku zamieszkiwania w wyznaczonej im siedzibie i wyjednywania zgody organów adwokatury na zamieszkiwanie poza tą siedzibą, tak jak jest to uregulowane w art. 73 teźże ustawy dla adwokatów. W tym stanie rzeczy nie ma podstawy prawnej do wymagania od aplikantów adwokackich zamieszkiwania w miejscowości, w której wyznaczono im siedzibę, a tym samym również do wyjednywania zgody na zamieszkiwanie poza siedzibą.

Pominięcie przez obowiązującą obecnie ustawę o ustroju adwokatury ciążącego w swoim czasie (stosownie do uchylonej ustawy z dnia 27.VI.1950 r.) na aplikantach adwokackich obowiązku zamieszkiwania w wyznaczonej im siedzibie świadczy wyraźnie o tym, że ustawodawca nie chciał obarczać aplikantów adwokackich tym obowiązkiem.

Powyższe nie oznacza jednak, że rada adwokacka lub kierownik zespołu, do którego został przydzielony aplikant adwokacki, nie powinni ustosunkować się i wyciągać odpowiednich konsekwencji, jeśli zamieszkiwanie aplikanta adwokackiego poza siedzibą wpływa ujemnie na właściwe wykonywanie przezeń aplikacji adwokackiej.

- 2. UCHWALENIE INSTRUKCJI W SPRAWIE ZARZĄDZANIA I ROZLICZANIA CFSAA.**

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16 grudnia 1965 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, pragnąc ustalić właściwe zasady rozliczania Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich (§ 31 rozporzą-

dzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie zespołów adwokackich), w wykonaniu przepisów § 55 i 61 Regulaminu aplikacji adwokackiej oraz kształcenia i egzaminu aplikantów adwokackich uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką w dniu 14 listopada 1965 r.,

u c h w a ł a

Instrukcję w sprawie zarządzania i rozliczania Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich przy Naczelnej Radzie Adwokackiej*.

* Pełny tekst tej instrukcji zamieszczony jest w załączonej do niniejszego numeru wkładce (Red.).

3. USTALENIE NA 1966 R. IZB ADWOKACKICH DAJĄCYCH PRAWO DO UZYSKANIA PRZEZ APLIKANTÓW ADWOKACKICH ŚWIADCZEŃ PRZE- WIDZIANYCH W PKT 24—27 INSTRUKCJI W SPRAWIE ZARZĄDZANIA I ROZLICZANIA CENTRALNEGO FUNDUSZU SZKOLENIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH PRZY NRA.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16 grudnia 1965 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, na podstawie pkt 24 Instrukcji w sprawie zarządzania i rozliczania Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich przy NRA,

u c h w a ł a:

określić na r. 1966 Izby Adwokackie w Białymstoku, Koszalinie, Olsztynie, Szczecinie i Zielonej Górze jako te izby, które dają prawo do uzyskania przez aplikantów adwokackich świadczeń na warunkach przewidzianych w pkt 24—27 Instrukcji.

PRASA O ADWOKATURZE

„Trybuna Ludu” (nr 343 z dn. 11 grudnia 1965 r.) podała w rubryce **Kronika dnia** następującą informację:

„Do Warszawy powróciła z Paryża delegacja adwokatury polskiej, która uczestniczyła w konferencji adwokatury francuskiej. W konferencji tej brały udział liczne delegacje z krajów europejskich, Azji, Afryki oraz Ameryki Południowej i Północnej. W czasie konferencji wygłoszonych zostało 11 przemówień przedstawicieli delegacji poszczególnych krajów, w tym także delegacji polskiej. Delegacji polskiej przewodniczył prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Godlewski”.

*

Zasługuje niewątpliwie na baczną uwagę członków adwokatury i wszechstronną analizę obszerna wypowiedź Ministra Sprawiedliwości prof. dra Stanisława Walczaka, udzielona w formie wywiadu red. Wandzie Falkowskiej i opublikowana w tygodniku „Przekrój” (nr 1079 z dn. 12 grudnia 1965 r.). Wywiad zaopatrzony w tytuł: *Chcemy prowadzić nowoczesną politykę kryminalną* —